

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/88/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417894119
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1417894119.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Ivety Zelenayovej, v trestnej veci obžalovaného E. C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o odvolaní Okresnej prokurátorky Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.07.2017, sp. zn. 0T/75/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie Okresnej prokurátorky Bratislava IV sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.07.2017, sp. zn. 0T/75/2017 bol obžalovaný E. C. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., na tom skutkovom základe že:

dňa 19.06.2017 v čase o 16.05 hod. v predajni Tesco Express na Malokarpatskom námestí v Bratislave počas predajnej doby zobral z predajnej plochy dva kusy tuniak vl. stave 160 g v celkovej hodnote 15,18 Euro, sedem kusov HITSAK v oliv. ol. 160 g v celkovej hodnote 53,13 Euro, teda tovar v celkovej hodnote 68,31 Euro, tento tovar si vložil do nákupného košíka, ktorý držal v ruke a prešiel takto cez pokladničnú zónu bez zaplatenia na škodu poškodenej spoločnosti Tesco Stores SR, a.s., IČO XX XXX XXX, so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, kde bol zastavený pracovníkom SBS, ktorému odcudzený tovar dobrovoľne vydal,

a tohto konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, kedy mu bola Obvodným oddelením Policajného zboru Dúbravka, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV dňa 21.03.2017 uložená bloková pokuta 30 Eur, blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 11045523, za krádež tovaru dňa 21.03.2017 v predajni Tesco Express na Malokarpatskom námestí v Bratislave.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

Prvostupňový súd v úvode odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyhlásenie obžalovaného E. C. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto odôvodnenie zameral len na otázky súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu, k náhrade škody dokazovanie nevykonal nakoľko zástupca poškodenej spoločnosti si neuplatnil náhradu škody s tým, že im žiadna škoda nevznikla.

Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd dôvodil jeho pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle zákonných ustanovení § 38 ods. 2. Pokiaľ ide o trestnú sadzbu stanovenú zákonom za spáchaný prečin krádeže táto je ustanovená zákonom v rozmedzí do 2 rokov. Vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorý sa k spáchanému žalovanému skutku doznal, úprimne ho oľutoval a pomáhal pri jeho objasňovaní ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., priťažujúcu okolnosť zistil v zmysle § 37 Tr. zák. a to že nevedol riadny život s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia, tak ustálil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností použil pri ukladaní trestu zmierňovacie ustanovenie v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Takto upravená trestná sadzba žalovanej kvalifikácie je v rozpätí do 16 mesiacov. Pri ukladaní trestu prihliadol na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V tejto súvislosti poukázal, že aj keď obžalovaný bol doteraz osemkrát súdne trestaný, z toho v šiestich prípadoch sa na neho hľadí ako na netrestaného. Naposledy obžalovaný vykonal trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 17.10.2013. Od tohto dátumu do rozhodnutia súdu spáchal 7 priestupkov. Obžalovaný v súčasnej dobe od februára 2017 má uzavretú pracovnú zmluvu na dobu určitú, ktorú predložil súdu spolu s výplatnými páskami. Vzhľadom na vyššie ustanovenie Trestného zákona, osobu obžalovaného, súd uplatnil zásadu proporcionality trestu s prihliadnutím na individuálnu a generálnu prevenciu uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov v polovici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na spôsobenú škodu, ktorý trest považoval súd za primeraný, ktorým môže dosiahnuť svoj výchovný účel a nápravu obžalovaného. Výkon trestu obžalovanému podmiennečne odložil a stanovil obžalovanému skúšobnú dobu 2 roky, čo je primeraná lehota, aby rešpektoval všetky podmienky vedenia riadneho života, takýto trest môže dostatočne splniť svoju ochrannú výchovnú funkciu v zmysle Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV na hlavnom pojednávaní do zápisnice z hlavného pojednávania na č.l. 86 , čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Toto odvolanie doplnila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV samostatným písomným podaním na č.l. 94, doručené prvostupňovému súdu 03.08.2017.

V písomných dôvodoch odvolania poukázala na rozsudok prvostupňového súdu s tým, že sa nestotožňuje s výrokom o treste citovaného rozsudku, konkrétne s výrokom o uložení trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu. Nesúhlasí s názorom súdu, že práve osoba obžalovaného ako aj okolnosti prejednávaneho prípadu bránia záveru o tom, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti, prevýchovu obžalovaného, zabránením v ďalšom páchaní trestnej činnosti a na zabezpečenie generálno-prevenčnej funkcie trestu postačuje obžalovanému uložiť len trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a to z dôvodu, že bol v minulosti 8-krát súdne trestaný aj na nepodmiennečné tresty. Tieto predchádzajúce odsúdenia nemali na neho prevýchovný vplyv a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. V jeho osobe sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý sa identického konania krádeži dopustil v minulosti už niekoľkokrát, za čo bol aj opakovane právoplatne odsúdený súdom a ani to nemalo na neho dostatočný prevýchovný vplyv a opakovane sa dopúšťa krádeží. Z okolností prípadu vyplýva, že pohnútkou obžalovaného nebol aktuálny hlad alebo iná potreba, išiel do predajne cielene s úmyslom ukradnúť viacej konzerv, ktoré chcel dať údajne svojmu psovi a jej škoda predstavovala sumu 53,13 Eur, čo nie je malá suma. Obdobne aj pri predchádzajúcom priestupku 21.03.2017 sa dopustil krádeže 5 balení kávy v hodnote 38,40 Eur, čo tiež svedčí o cielennom konaní obžalovaného, jednoznačne motivovanom ziskuchtivosťou a nie napríklad utíšiť hlad. Preto vzhľadom na osobu obžalovaného nie je možné sa spoliehať pri tak uloženom treste jeho motiváciou v dôsledku hrozacej premeny trestu odňatia slobody. Je dôvodný záver, že prevýchovou obžalovaného je potrebné zavýšiť aj výkonom trestu odňatia slobody a až potom bude možné očakávať, či sa bude správať disciplinovane a rešpektovať cudzí majetok. Trest by mal vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovaného a mal by byť dostatočný z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje podmiennečný trest za mierny. Takto uložený trest nespĺňa kritéria individuálnej prevencie ani generálnej prevencie a neodradil by iné osoby od páchania obdobnej trestnej činnosti. Nemožno akceptovať ani názor súdu, že obžalovaný od posledného výkonu trestu odňatia slobody 17.10.2013 sa snaží zaradiť do spoločnosti. Toto konštatovanie súdu je v rozpore, ktorý opakovane porušil právne predpisy dopustenej krádeže 21.3.2017 ako priestupok a ďalšej krádeže 19.06.2017 posúdenej ako trestný čin a to v krátkom časovom odstupe po sebe. O tom, že obžalovaný sa poučil z predchádzajúceho trestu je vyvrátené tým, že sa dopustil dvakrát krádeží, ktorých by sa v prípade

prevýchovy nedopustil. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhla prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV odvolaciemu Krajskému súdu v Bratislave zrušiť výrok o treste a obžalovanému uložiť primeraný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Bratislave stanovil termín verejného zasadnutia na termín 27.09.2017, na ktorý termín sa nedostavil zástupca poškodenej spoločnosti, ktorý prevzal 23.08.2017 a lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal zachovanú. Preto v zmysle § 294 ods. 1, ods. 2 ods. 7 Tr. por. sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov písomného odvolania Okresnej prokuratúry Bratislava IV. Uložený podmienený trest vzhľadom na osobu obžalovaného a doterajší spôsob života považuje za neprimeraný. Vzhľadom na jeho recidívu navrhla odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložiť represívny trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný E. C. v konečnom návrhu uviedol, že svoje konanie ľutuje a požiadal, aby krajský súd zväzil jeho doznanie a ponechal podmienený trest odňatia slobody v platnosti.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu Okresnou prokuratúrou Bratislava IV a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaného E. C. poučil súd o jeho právach, urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. 07. 2017 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 8 Tr. por. tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody nevykoná dokazovanie, nakoľko zástupca poškodenej spoločnosti si ju neuplatnil.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal len výrokom o treste, ktorý bol napadnutý prejednávaným odvolaním Okresnej prokuratúry Bratislava IV.

Úvodom je potrebné uviesť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k výroku o treste. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o druhu a výmere uloženého trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu a v ďalšom na ňom odkazuje s tým, že považuje na podklade podaného odvolania, za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že dostatočným a vystihujúcim všetky zásady ukladania trestov je trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď prihliadol na poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., to znamená, že sa doznal ku skutku kladenému mu za vinu v celom rozsahu, jeho spáchanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Správne ustálil aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., že nevedol pred spáchaním skutku riadny život, kde poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupkový register.

Za situácie, keď pomer poľahčujúcich okolností bol v pomere 2:1, pri ukladaní trestu za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. správne súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby pri prečine v rozmedzí do 2 rokov, ktorú znížil o jednu tretinu pri prevahe poľahčujúcich okolností do 16 mesiacov. Vzhľadom na túto skutočnosť vychádzal prvostupňový súd z takto upravenej trestnej sadzby avšak vzhľadom na zásadu individualizácie trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery a možnosť nápravy s prihliadnutím na individuálnu a generálnu prevenciu.

K týmto skutočnostiam odvolací súd poznamenáva vzhľadom na odvolacie dôvody prokuratúry, že obžalovaný E. C. bol naposledy súdne trestaný Okresným súdom Bratislava IV, ktorým mu bol uložený v roku 2013 represívny trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý vykonal 17.10.2013. Od tohto obdobia sa dopúšťal väčšinou priestupkov, ktoré boli postihnuté väčšinou napomenutím, to znamená, že boli nižšej intenzity. K argumentácii, že sa obžalovaný dopustil v krátkej dobe ihneď po sebe krádeží a to 21.3.2017, ktorá bola posúdená ako priestupok a dňa 19.6.2017, ktorá už bola kvalifikovaná ako krádež treba uviesť, že práve krádež, ktorej sa dopustil 21.3.2017, táto bola riešená v priestupkovom konaní blokovou pokutou 30 Eur a tvorí kvalifikačný moment skutku, ktorého sa dopustil 19.06.2017, to znamená, že túto skutočnosť obžalovanému nemožno prirátat ako priťažujúcu okolnosť. V odvolacích dôvodoch prokuratúra navrhovala na podklade odvolania obžalovanému uložiť trest odňatia slobody represívny na spodnej hranici trestnej sadzby, pričom prvostupňový súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby upravenej v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., teda dostatočne prísny, vzhľadom aj na spôsobenú škodu, ktorý skutok by bol inak kvalifikovaný ako priestupok, keby sa nedopustil obdobného priestupku dňa 21.03.2017. Súčasne obžalovanému uložil pri podmienenom odložení trestu odňatia slobody skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Preto takto uložený trest u obžalovaného môže splniť svoj výchovný účel, je pre neho dostatočným varovaním do budúcnosti, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti alebo inej protispoločenskej činnosti, nakoľko v prípade jeho ďalšieho protispoločenského konania mu hrozí uloženie iba represívneho trestu, vzhľadom na plynutie skúšobnej doby a navyše premena trestu v trvaní 8 mesiacov na nepodmienený trest, ktorý by vykonal.

Odvolací súd považuje za potrebné ďalej zdôrazniť, že úlohou súdu pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je sledovanie a dodržiavanie zásady humanizmu, ako jednej zo základných zásad trestného práva a to predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Je pri tom potrebné prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Uvedené atribúty, relevantné pri určovaní druhu a výmery trestu, je nevyhnutné hodnotiť komplexne a vo vzájomných súvislostiach.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie okresnej prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.